

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qua Distincte Et Succincte Explicantur,
quae ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Commentarius In Regulas Juris Pontificii, Quæ In Libro Quinto, Et
Sexto Decretalium Continentur

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1659

Regula XL. Pluralis locutio duorum numero est contenta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61853](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61853)

REGVLA XL.

Pluralis locutio duorum numero est contenta.

I. **H**anc iisdem verbis expressam invenies in l. Vbi numerus 12. in de testib. Plura exempla Glossa suggerit. Nam 1. in c. Hoc quoque de Conjur. dist. i. duo sufficerē dicuntur Sacerdoti quando pronunciat Dominus vobiscum, & Orate fratres. 2. in c. Is cui, de praben. in 6 concessionem plurium beneficiorum ultra binarium non extendi decernitur. 3. Cum servo aliqui testamento legatur libertas post annos, vel dies, de duobus intelligitur. l. libertas. tit. de manumiss. Ratio, quod in obscuris, quod minimum est, sequi convenit. Excipe 1. casus omnes, de quibus in jure aliud statutum est. In testamentis solennibus 7. testes requiruntur: in depositione pecuniae tres, in donatione causa mortis quinque. V. Specul. dreste. §. Restat. Silv. V. testu. n. 5. Armilla n. 7. Excipe 2. pronomina, Nos, Vos, Noster, Vester.. Vfus enim obtinuit apud Prælatos, ut quasi multis ipsi æquipollant, non singulari, sed plurali demonstratione utantur, ad dignitatem sibi & venerationem conciliandam.

E contra pluralis numerus, pro singulari interdum usurpatur, & tunc potissimum, cum nomina singulari carent, ut cernis in voce liberi. Vnde si pro liberis tuis testamento aliquid reliquum sit, licet unicum filium habeas, valebit. Et universè pluralis vox in

singulari verificatur, quando eadem est unius, & multorum ratio, vel cum necessitas suadet, vel alias absurdā interpretatione foret, quemadmodum fuse declarat Tiraquell. in l. si unquam. V. suscepere liberos. C. de revoc. donat. Rebuff. in tract. nominationum q. 9. Felinus in dist. I. in princ. Barb. axiom. 179.

II. **A**mplia 1. Ut non tantum sufficiat, sed etiam requiratur pluralitas, cum videlicet lege aliqua, vel statuto decernitur. Quocirca si novum opus in pluribus locis fiat, non sufficiet una nunciatio, quamvis propter vicinitatem suffictura videatur, quod in singulari fiat, lege constitutum est. l. de pupillo. §. Si in plurib. tit. de no. op. nunc. Forma enim neglecta actum vitiat & inanem reddit. l. hæ consultissima. C. de testam. l. Scia. tit. de auro. & argen. leg. Gaill. l. I. obj. 12. n. 4. 5. Barb. axiomate 100. Suar. de leg. l. 3. c. 31.

Amplia 2. Ut valeat in tempore etiam: quia ut n. præc. indicavi, si non determinetur, sed dicatur sequentibus annis, aut diebus, de duobus accipi debet. Iacobenus l. Inter illam. §. fin. tit. de verb. signif.

III. Obj. l. l. tit. de optione, vel electione legata. Divus Pius Proculo rescriptit, ei, cui servorum legata sit electio, tres posse eligere. Ergo non semper in binario salvatur pluralitas.

Q. 2 R. Aliquæ

R. Aliqui favore testamentorum ita constitutum esse, quibus nimis largior interpretatio debeatur. *l. in testa memis. tit eod. Bart. & Accurs.* Id vero non ubique fieri Peckius animadvertisit. Nam in testamentis quoque, quod minimum est, deberi, patet ex *l. Nummis. tit. de legat III. & l. fidicicommissa. §. Si quis decem. tit. eod.* Subdit deinde aliam explicationem minus probabilem, & supervacaneo labore: quia Regula nostra nihil aliud vult, quam pluralitatem in duobus conservari posse, & sic faciendum in dubio. Cum ergo in *cita. l. Imperator* alium numerum determinarit, cessat Repulæ hujus usus, quemadmodum in aliis similibus, ubi certus numerus lege, statuto, vel consuetudine requiritur.

Objic. 2. Si heredi suo testator praecipiat, ut in æde Sacra ponat, statuas Apostolorum, non de duobus, sed omnibus intelligere videtur, & duodecim ponendæ erunt. Bart. adl. Titia. tit. de aur. & arg. legato.

R. Verba intentioni non autem intentio verbis subjicienda est. *c. Intelligentia. de verb. signif.* Intentio autem ex usitato hominum more colligitur. Cum ergo quicunque de Apostolis loquantur, omnes simul comprehendant, ut qui unum Collegium, vel Senatum faciant, dubitare non possumus, quin 12. statuas voluerit poni testator, de quo Obj. facta est.

Obj. 3. Ad veritatem pluralis locutionis ne quidem duo requiruntur, sed verificari in uno potest: eo modo, quo Cicero Antonii liberos nominavit, cum unum tantummodo filium haberet. Idem fit, si testator utatur voce liberorum. Vnicus enim filius sufficit. Vnde Caius in l. 148. tit. de verb. signif. Non est sine liberis, cui vel unus filius, unicave filia est.

R. Apud Grammaticos & Dialecticos vox liberi & similes positione pluralis est, significatione vero singularis. Propterea qui te accepisse literas dicit, vel habere pugillares, non nisi de una Epistola, vel libello intelligit. Non inficiabor autem, qui liberorum nomine utitur, de pluribus accipere posse, quod ex ipsius mente, & intentione discernendum erit. Certè qui se arma ferre dicit, audientem suspendit, ut definire nequeat, an de solo ense an vero, ense simul, & scuto, vel sclopo loquatur. Eadem incertitudo est in his propositionibus. Eleemosynam dabo Monasteriis hujus urbis. Ad sacros ordines me dispono: horas Canonicas nondum exvolvi. In plerisque item, in quibus dictio *Plus, plures,* & similes usurpantur, quarum indeterminatio ex circumstantiis, &

consuetudine sermonis dependet. *V. Barb. axiom.*
179. Plura. Plura- litas.

REGV.